

[Martin Sørensen (Peterslund).]

satte Opholdsbestemmelser er rimelige, og jeg vil anbefale, at de gennemføres.

Hvad angaar Skattebestemmelserne, er der ogsaa Uenighed mellem Partierne, dels om selve det Tidspunkt, til hvilket Skatten skal være betalt, for at den paagældende kan have Valgret, dels om, hvorvidt der skal være den Forskel paa den personlige Skat og Ejendomsskatten, at manglende Betaling af Ejendomsskat ikke medfører Tab af Valgret. I Lovforslaget er det bestemt, at al gammel paalignet Skat, der er forfalden før 1. April forud for Valget i det Aar, i hvilket Valget finder Sted, skal være betalt. For det kommende Valg i 1937 skal Skatten altsaa være betalt til 1. April 1936. Der ses her bort fra Tilflytning og Eftergivelse af Skat. Disse Bestemmelser synes at være helt ud rimelige; i Praksis er der næppe mange, der har saa gamle Skatterestancer løbende, idet Kommunerne, naar de trænger til Penge, som Regel faar Skatterne opkrævet med en kortere Frist end her angivet. De Skatteydere, der lukkes ude som Følge af denne Bestemmelse, vil temmelig sikkert ikke blive mange, og alle de øvrige faar Adgang til at komme ind under eller rettere forblive under den lempelige Henstandsordning, som Kommunen har tilstaaet samtlige Skatteydere inden for Kommunens Grænser ved ikke straks at pante for Skatten, naar den er forfalden til Udpantning, uden at de derved bliver udsat for at miste deres Valgret til Kommunen. Det er min Opfattelse, at naar det drejer sig om Skattebetaling, kan der ikke være Tale om, at man kan lade være med at betale den Ejendomsskat, der skulde være betalt før 1. April, og alligevel bevare sin Valgret. Saaledes som Praksis nu engang er og har været gennem mange Aar ude i Kommunerne, maatte det vække berettiget Utilfredshed, hvis der skulde skelnes mellem de to Arter af Skatter, navnlig under Hensyn til den Omstændighed, at en Mand, som ikke betaler sin Ejendomsskat, udmærket godt kan være ret formuende. Der vilde derfor ikke være nogen Rimelighed i, at han ikke skulde betale sin Skat lige saa vel som de andre. I øvrigt mener jeg ikke, at Spørgsmaalet faar nogen videre Betydning, idet der her gælder noget lignende, som jeg omtalte før for den øvrige Skattebetalings Vedkommende, at Kommunerne som Regel af Hensyn til deres Økonomi ikke kan give saa lang Henstand med Ejendomsskatterne som til 1. April før Valgets Afholdelse. Det er min Opfattelse, at Skattebestemmelserne er gode og tager alt fornødent Hensyn til de

Vanskeligheder, mange af Skatteyderne kan have under de herskende unormale økonomiske Tilstande med at faa Skatterne betalt. Jeg anbefaler, at disse Skattebestemmelser, derunder ogsaa Eftergivelsesbestemmelserne, ophøjes til Lov.

Jeg tillader mig derefter at gøre nogle Bemærkninger angaaende Affattelsen af Lovforslagets § 27, der jo bestemmer, at Stedfortræderne for den valgte Kandidat tages af Kandidatlisten i den Rækkefølge, hvori de er opført paa Listen, og ikke i den Rækkefølge, hvori de har faaet personlige Stemmer i Forbindelse med de Listestemmer, der bliver tilovers. Det er en Ændring i den bestaaende Valglov, og den er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting; det er altsaa en Ændring, hvorom der ikke hersker Uenighed mellem de politiske Partier paa Rigsdagen, og man maa derfor gaa ud fra, at Praksis ved tidligere Valg har vist, at en saadan Ændring var ønskelig og paakrævet for at skabe et godt Valg. Naturligvis kan man filosofere over, hvor megen Ret der bør tillægges den Forsamling af kommunale Vælgere, som forud for Valget samles ved et Prøvevalg for at opstille en Liste over de Kandidater, som de mener har de bedste Forudsætninger for at udføre et godt Arbejde i Kommunens Tjeneste, og hvor megen Ret der bør tillægges de Vælgere, der ikke har saa stor kommunal Interesse, at de vil deltage i et Prøvevalg og gøre deres Indflydelse gældende ved Opstilling af Kandidater. Men naar vi nu er ved en Revision af Valgloven, maa man nødvendigvis afveje disse to Grupper af Vælgerinteresser mod hinanden og med de Erfaringer, som den nuværende Valglov og dens Brug i Praksis har tilvejebragt, opstille retfærdige Regler for Fordelingen af den Ret til Opstilling af Kandidatlistor, som ved Afstemningen tilkommer de to Grupper af Vælgere. Og det kan ikke nægtes, at den kommunale Vælger, der deltager i Prøvevalget, derved viser en større Interesse for Kommunens Forvaltning og Styrelse end den Vælger, som ikke deltager i Prøvevalget, og at den Liste, der fremkommer som Resultat af Prøvevalget, er Udtryk for denne interesserede Forsamlings Bedømmelse af, hvilke Kvinder og Mænd der vil være bedst egnede til at styre Kommunens Sager i de kommende Aar. En saadan Forsamling kommer desuden ofte, ja, næsten altid ved Kandidatopstillingen til at tage almene, samfundsmæssige Forhold i Betragtning. Dersom der nu er en kommunalt interesseret Kvinde, som det var ønskeligt at